

Storyboard kruisoplegging

Christenen leven in het teken van het kruis

Het kruis is het teken van het christendom.

Dat is ongelooflijk, want een kruis was een **foltertuig**. Toch is dat foltertuig het teken geworden waaraan je de christen herkent.

Je moet weten: de kruisdood van Jezus was niet uniek. De Romeinen lieten misdadigers sterven aan het kruis. Dat was een vernederende straf.

Wat zou jij doen mocht jouw grote voorbeeld eindigen als misdadiger aan het kruis?

Petrus – die na Jezus' dood de leiding over de Apostelen zou krijgen – reageerde in elk geval zoals wij zouden doen. Hij ontkent – tot drie keer toe – dat hij een volgeling is van Jezus Christus. “Nee, ik ken Hem niet”, zegt hij. En dan kraait de haan. Net zoals Jezus het had gezegd: “Nog voor de haan kraait, zul jij mij driemaal verloochenen”. Als mens onder de mensen kon Jezus goed voorspellen hoe iemand zou reageren in doodsangst.

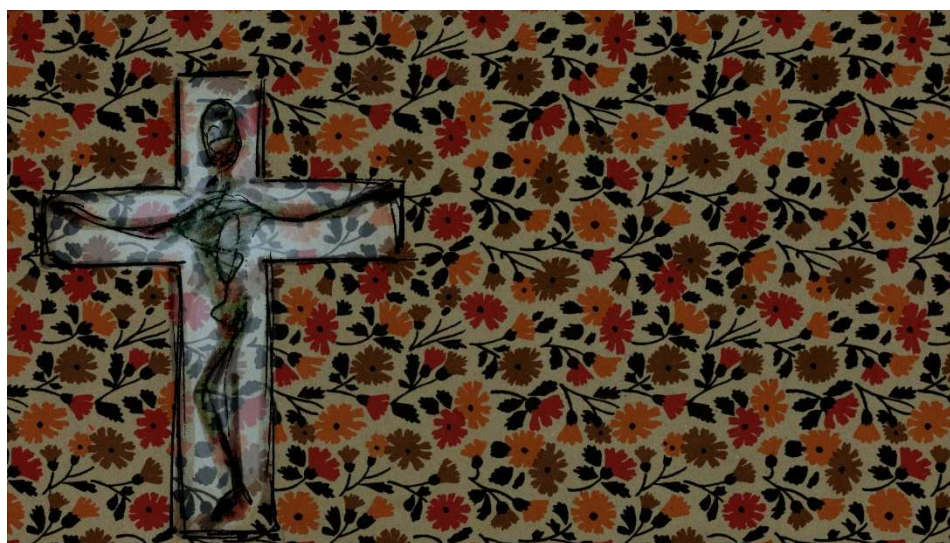

Toch hebben die Apostelen iets ervaren waardoor ze uiteindelijk toch over Jezus spreken. Midden hun gebrokenheid en ontredding ervaren ze zijn levende en liefdevolle aanwezigheid. Hij leeft!

Wij geloven in Christus die leeft!

Zo wordt het kruis – eerst een teken van dood en vernedering – omgevormd tot een **teken van hoop**: de dood heeft niet het laatste woord!

In plaats van een foltertuig wordt het kruis voor christenen het ultieme teken van Gods oneindige liefde voor de mens. Wat er ook gebeurt, Hij laat ons niet in de steek.

Het kruis is het uiterlijke teken dat ik een christen ben, dat ik me via Christus toevertrouw aan God en dat God mij met zijn Geest inspireert. *Het is een teken van diepe verbondenheid met God die mij te boven gaat, mens is geworden en in ons woont.*

Met een kruisteken beseffen we onze kwetsbaarheid. *Als je iemand een kruisje geeft, is dat een teken dat je iemand wil beschermen.* En als jij er niet bent, vertrouw je erop dat God bij hem of haar zal zijn.

Dat is geen hocus pocus, want je zegt in alle breekbaarheid: "God zegene en God beware je".

Christenen beginnen en eindigen hun gebed met een kruisteken: **in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest. Amen.**

God is zo groot dat we hem met Vader, Zoon en Geest moeten voorstellen. En zelfs dan schieten we tekort om te beschrijven wie Hij werkelijk is.

Hij is de Vader die ons verstand te boven gaat.

Hij is de Zoon die met ons mens wordt.

Hij is de Geest die in ons woont.

Op het einde van het kruisteken zeggen we: Amen. We be-amen dat Hij Vader, Zoon en Geest is. Tijdens de eucharistie bijvoorbeeld spreken we dat uit voor onszelf, met de hele geloofsgemeenschap, voor de hele wereld.

Je zou kunnen zeggen: **het kruisteken is het kortste gebed.** Alles is ermee gezegd.

